ICS 01.140.20

IRS
STANDARD ROMÂN

SR ISO 690
1996
Indice de clasificare U 03

Documentare
REFERINŢE BIBLIOGRAFICE
Conţinut, formă şi structură

IDT ISO 690:1987

Documentation. Bibliographic references.
Content, form and structure

Documentation. Références bibliographiques.
Contenu, forme et structure

APROBARE | Aprobat de Directorul General al IRS la 13 iulie 1995
Înlocuieşte STAS 6158-90

CORESPONDENŢĂ | Prezentul standard este identic cu Standardul Internaţional ISO 690:1987, Documentare. Referinţe bibliografice. Conţinut, formă şi structură

This standard is identical with the International Standard ISO 690:1987, Documentation. Bibliographic references. Content, form and structure

La présente norme est identique à la Norme internationale ISO 690:1987, Documentation. Références bibliographiques. Contenu, forme et structure

DESCRIPTORI TIT | Documentare, referinţă bibliografică, generalităţi

INSTITUTUL ROMÂN DE STANDARDIZARE (IRS), str. J.L.Calderon 13-70201, Bucureşti
TP (401) 2107401; (401) 2113296; TF (401) 2100833

©IRS **Reproducerea sau utilizarea integrală sau parţială a prezentului standard în orice publicaţii şi prin orice procedeu (electronic, mecanic, fotocopiere, microfilmare etc.) este interzisă dacă nu există acordul scris al IRS.**

Versiunea română
Documentare - Referinţe bibliografice
Conţinut, formă şi structură

PREAMBUL

ISO (Organizaţia Internaţională de Standardizare) este o federaţie mondială de organisme naţionale de standardizare (comitete membre ale ISO). Elaborarea standardelor internaţionale este, în general, încredinţată comitetelor tehnice ale ISO. Fiecare comitet membru interesat într-o tematică pentru care a fost creat comitetul tehnic are dreptul să facă parte din acel comitet. Organizaţiile internaţionale, guvernamentale şi neguvernamentale, care întreţin legături cu ISO, participă de asemenea la lucrări.

Proiectele standardelor internaţionale adoptate de comitetele tehnice sunt supuse votului comitetelor membre înainte de a fi acceptate ca standarde internaţionale de către Consiliul ISO. Publicarea lor ca standarde internaţionale implică aprobarea a minimum 75% din comitetele membre care au votat.

Standardul Internaţional ISO 690 a fost elaborat de Comitetul Tehnic ISO/TC 46, Documentare.

Această a doua ediţie anulează şi înlocuieşte prima ediţie (ISO 690:1975), constituind o revizuire tehnică a acesteia. Ea înlocuieşte şi ISO 3388:1977.

Se atrage atenţia utilizatorilor asupra faptului că toate standardele internaţionale sunt supuse periodic revizuirii şi că orice referinţă făcută în prezentul document la un alt standard internaţional presupune că este vorba, în lipsa unei indicaţii contrare, de ultima ediţie.

CUPRINS

Pag.

1 Obiect şi domeniu de aplicare 3

2 Referinţe 3

3 Definiţii 3

4 Schemele referinţelor bibliografice 4

5 Surse de informare 6

6 Reguli generale 7

7 Specificarea elementelor 8

8 Prezentarea listelor de referinţe bibliografice 10

9 Citări 15

PREAMBUL NAŢIONAL

Prezentul standard este identic cu ISO 690:1987, reprezentând traducerea versiunii franceze. Versiunea română a fost recunoscută de ISO ca având aceeaşi valabilitate ca versiunea originală.

Standardul reprezintă revizuirea STAS 6158-1990, pe care îl înlocuieşte. Standardul a fost elaborat iniţial în 1960 şi revizuit în 1970 şi 1990.

Faţă de standardul pe care îl înlocuieşte au fost efectuate următoarele modificări principale:
- au fost completate şi actualizate definiţiile precum şi unele prevederi;
- au fost eliminate structurile tip ale referinţelor bibliografice pentru diferitele publicaţii;
- a fost adăugat indexul alfabetic al termenilor în limba română cu termenii lor echivalenţi în limbile engleză şi franceză.

În ISO 690:1987 s-a constatat o necorelare între titlurile punctului 6 din Cuprins şi corespondentul său din textul standardului care, apreciată drept modificare de ordin redacţional, a fost remediată în prezentul standard.

Standardul cuprinde o notă naţională la 6.4 şi trei anexe naţionale. Prima se referă la echivalenţa dintre standardele ISO la care se face referire şi standardele române, a doua se referă la indexul termenilor în limba română şi termenii echivalenţi în limbile engleză şi franceză, iar cea de-a treia se referă la punctuaţia recomandată pe plan naţional.

1 OBIECT ŞI DOMENIU DE APLICARE

Prezentul Standard Internaţional stabileşte elementele care trebuie menţionate în referinţele bibliografice pentru documentele publicate, monografii şi publicaţii seriale, pentru capitole şi articole cuprinse în aceste documente, ca şi pentru brevete. Standardul determină o ordine obligatorie pentru elementele referinţei şi stabileşte reguli pentru transcrierea şi prezentarea informaţiei provenite din publicaţia sursă.

Prezentul Standard Internaţional este destinat autorilor şi editorilor pentru stabilirea listelor de referinţe bibliografice care trebuie incluse într-o bibliografie şi pentru formularea citărilor în textul corespunzător intrărilor bibliografice. Nu se aplică descrierilor bibliografice complete cerute de bibliotecari, bibliografi, indexatori.

Prezentul Standard Internaţional se aplică referinţelor din toate tipurile de documente publicate, tipărite sau nu. Nu se aplică şi în cazul referinţelor privitoare la manuscrise sau la alte documente nepublicate.

2 REFERINŢE

ISO 4, Documentation - Règles pour l'abréviation des mots dans les titres et des titres des publications.
ISO 9, Documentation - Translittération des caractères cyrilliques slaves en caractères latins.
ISO 233, Documentation - Translittération des caractères arabes en caractères latins.
ISO 259, Documentation - Translittération des caractères hébraiques en caractères latins.
ISO 832, Documentation - Références bibliographiques - Abréviations des mots typiques.
ISO 843/R, Documentation - Translittération des caractères grecs en caractères latins.
ISO 2014: Représentation numérique des dates.
ISO 2108, Documentation - Système international pour la numérotation des livres (ISBN).
ISO 3166, Codes pour la représentation des noms de pays.
ISO 3297, Documentation - Numérotation internationale normalisée des publications en série (ISSN).
ISO 6123, Documentation - En-têtes des microfiches des monographies et des publications en série.
ISO 5127, Documentation et information - Vocabulaire.
ISO 7098, Documentation - Romanisation du chinois.
World Intellectual Property Organization. *Patent information and documentation handbook*. Geneva: World Intellectual Property Organization, 1981-1983.

3 DEFINIŢII

În cadrul prezentului Standard Internaţional se aplică următoarele definiţii:

3.1 autor: Persoană sau colectivitate responsabilă de conţinutul intelectual sau artistic al unui document (a se vedea 7.1.1).

3.2 capitol: Diviziune numerotată sau având un titlu, a unui document scris care, în general, este de sine stătătoare, dar care se află în relaţie cu diviziunile care o urmează sau o preced.

3.3 contribuţie: Text independent care formează o parte a unei publicaţii.

3.4 document gazdă: Document ce conţine părţi care pot fi identificate separat, dar care nu sunt independente din punct de vedere fizic sau bibliografic.

3.5 document de brevet: Descrierea unei invenţii care serveşte la obţinerea sau la justificarea drepturilor de proprietate industrială.

NOTĂ - Asemenea documente cuprind certificatele de autori de invenţii, modelele sau certificatele de utilitate şi aplicarea pentru cazurile menţionate.

3.6 editor: Persoană sau colectivitate responsabilă de producerea şi difuzarea unui document.

3.7 ediţie: Totalitatea exemplarelor unui document realizat cu o singură compoziţie sau plecând de la acelaşi

exemplar care serveşte ca matriţă.

NOTE
1 O ediţie poate să cuprindă mai multe tiraje între care apar schimbări minore.
2 Acest termen poate să desemneze publicarea simultană sau consecutivă a unui număr de exemplare care prezintă între ele diferenţe importante în ceea ce priveşte conţinutul, limba, tipărirea, suportul, formatul etc.

3.8 antetul microfişelor: Inscripţie direct lizibilă situată în partea superioară a microfişei rezervată pentru identificarea conţinutului.

3.9 monografie: Publicaţie neperiodică, respectiv publicaţie care apare într-un singur volum sau într-un număr limitat de volume.

3.10 publicaţie: Document publicat, în general în mai multe exemplare şi destinat difuzării.

3.11 publicaţie serială: Publicaţie, tipărită sau nu, care apare în fascicule sau în volume succesive, înlănţuindu-se în general numeric sau cronologic pe o perioadă care nu este dinainte limitată, indiferent de periodicitatea acesteia.

NOTĂ - Publicaţiile seriale cuprind revistele, ziarele, anuarele, seriile de referate şi de rapoarte ale instituţiilor şi congreselor şi colecţiile de monografii.

3.12 subtitlu: Cuvânt sau grup de cuvinte care apare pe pagina de titlu sau pe echivalentul ei, în vederea completării titlului unui document.

3.13 titlu: Denumire care apare, în general, pe un document, prin care acesta poate fi citat, utilizată pentru identificarea lui şi care adeseori (dar nu întotdeauna) îl distinge de un alt document.

3.14 titlu-cheie: Denumire atribuită unei publicaţii seriale în Sistemul Internaţional de Date pentru Publicaţiile seriale (ISDS).

4 SCHEMELE REFERINŢELOR BIBLIOGRAFICE

Schemele care urmează sunt destinate identificării elementelor constitutive ale referinţelor bibliografice şi stabilirii unei succesiuni standardizate pentru prezentarea acestor elemente. Schemele referinţelor pentru monografii, publicaţii seriale, capitole, articole etc. şi documente de brevet sunt prezentate separat având caracteristici specifice, proprii formelor de publicaţii chiar dacă se înscriu în acelaşi cadru general. În cele şase scheme elementele prezentate cu caractere drepte constituie referinţa de bază. Este important ca aceste elemente să fie evidenţiate ori de câte ori documentul care trebuie identificat permite aceasta. Elementele prezentate cu caractere cursive sunt facultative. Ele pot fi menţionate sau nu în funcţie de nivelul general de precizie cerut pentru lista de referinţe sau în funcţie de caracteristicile documentului care trebuie identificat.

4.1 Monografii

Element:	**Exemplu:**
Responsabilitate principală	LOMINADZE, DG.
Titlu	*Cyclotron waves in plasma.*
Responsabilitate secundară	Translated by AN. Dellis; edited by SM. Hamberger.
Ediţie	1st ed.
Publicare (*loc, editor*)	Oxford: Pergamon Press,
an	1981.
Caracterizare cantitativă	206 p.
Colecţie	International series in natural philosophy.
Note	Titlu original: Ciklotronnye volny v plazme.
Număr standard	ISBN 0-08-021680-3

Exemplu:

LOMINADZE, DG. *Cyclotron waves in plasma.* Translated by AN. Dellis; edited by SM. Hamberger. 1st ed. Oxford: Pergamon Press, 1981. 206 p. International series in natural philosophy. Titlu original: Ciklotronnye volny v plazme. ISBN 0-08-021680-3.

4.2 Publicaţii seriale

Element:	**Exemplu:**
Titlu	*Communications equipment manufacturers.*
Responsabilitate principală	Manufacturing and Primary Industries Division, Statistics Canada.
Ediţie	Preliminary edition.
Desemnarea fasciculei (data şi/sau numărul)	1970-
Publicare (*loc, editor*)	Ottawa: Statistics Canada,
an	1971-
Colecţie	Annual census of manufacturers.
Note	Text în limba engleză şi în limba franceză.
Număr standard	ISSN 0700-0758

Exemplu:

Communications equipment manufacturers. Manufacturing and Primary Industries Division, Statistics Canada. Preliminary Edition. 1970- . Ottawa: Statistics Canada, 1971- . Annual census of manufacturers. Text în limba engleză şi în limba franceză. ISSN 0700-0758.

4.3 Părţi şi contribuţii în monografii

4.3.1 Părţi din monografii

Element:	**Exemplu:**
Responsabilitate principală	PARKER, TJ. and HASWELL, WD.
Titlul documentului gazdă	*A text-book of zoology*
Ediţie	5th ed.
Numerotarea părţii	Vol.1.
Responsabilitate secundară	revised by WD. Lang.
Publicare (*loc, editor*)	London: Macmillan,
an	1930.
Localizare în cadrul documentului gazdă	Section 12, Phylum Mollusca, p. 663-782.

Exemplu:

PARKER, TJ. and HASWELL, WD. *A text-book of zoology.* 5th ed. Vol.1. revised by WD. Lang. London: Macmillan, 1930. Section 12, Phylum Mollusca, p. 663-782.

4.3.2 Contribuţii în monografii

Element:	**Exemplu:**
pentru contribuţie:	
Responsabilitate principală	WRIGLEY, EA.
Titlu	Parish registers and the historian.
	In
pentru documentul gazdă:	
Responsabilitate principală	STEEL, DJ.
Titlu	*National index of parish registers.*
Ediţie	
Publicare (*loc, editură*)	London: Society of Genealogists,

an	1968
Localizare în cadrul documentului gazdă	vol.1, p. 155-167.

Exemplu:

WRIGLEY, EA. Parish registers and the historian. In STEEL, DJ. *National index of parish registers.* London: Society of Genealogists, 1968, vol.1, p. 155-167.

4.4 Articole etc. în publicaţii seriale

Element:	Exemplu:
Responsabilitate principală	WEAVER, William
Titlu	The collectors: command performances.
Responsabilitate secundară	Photography by Robert Emmett Bright.
Titlul.documentului gazdă	*Architectural Digest.*
Ediţie	
Localizare în cadrul documentului gazdă:	
An, desemnarea fasciculei, paginaţia părţii	December 1985, vol. 42, no. 12, p. 126-133.

Exemplu:

WEAVER, William. The collectors: command performances. Photography by Robert Emmett Bright. *Architectural Digest*, December 1985, vol. 42, no. 12, p. 126-133.

4.5 Documente de brevet

Element:	Exemplu:
Responsabilitate principală	
(depunător)	Carl Zeiss Jena, VEB
Titlul invenţiei	*Anordnung zur lichtelektrischen Erfassung der Mitte eines Lichtfeldes.*
Responsabilitate secundară	Erfinder: W. FEIST, C. WAHNERT, E. FEISTAUER.
Note	Int. Cl.^{3} G02 B 27/14.
Identificarea documentului:	
Ţară sau organism	Schweiz
Tipul documentului de brevet	Patentschrift.
Număr	608 626.
Data de publicare a documentului	1979-01-15.

Exemplu:

CARL ZEISS JENA, VEB. *Anordnung zur lichtelektrischen Erfassung der Mitte eines Lichtfeldes.* Erfinder: W. FEIST, C. WAHNERT, E. FEISTAUER. Int. Cl.^{3}: G02 B 27/14. *Schweiz Patentschrift*, 608 626. 1979-01-15.

5 SURSE DE INFORMARE

Principala sursă a informaţiei conţinute în referinţa bibliografică este documentul semnalat.
Prima sursă de informare în cadrul documentului este pagina de titlu sau echivalentul ei (de exemplu, eticheta de pe o înregistrare audio, imaginea titlului unui microformat etc.). Când documentul nu are pagină de titlu sau un echivalent al acesteia, o altă sursă, cum ar fi coperta, caseta, antetul unei microfişe etc. poate furniza informaţia necesară.

6 REGULI GENERALE

Informaţia cuprinsă în referinţa bibliografică trebuie să fie, în general, înregistrată aşa cum apare în sursa de informare. Detaliile de formă, cum ar fi folosirea majusculelor, punctuaţia etc., nu sunt reproduse în mod necesar în înregistrare. Regulile generale care se aplică acestor detalii de formă sau de stil sunt prezentate în continuare.

6.1 Transliterare sau romanizare

Informaţia obţinută pornind de la sursa de informare trebuie transliterată în conformitate cu standardul internaţional corespunzător.

Forma transliterată se poate folosi fie în locul formei originale, fie între paranteze drepte în completarea formei originale.

Exemplu:
a) Medicinska akademija sau
b) Медицинская академия [Medicinska akademija].

6.2 Abreviere

Prenumele care fac parte dintr-un nume inclus în referinţă (de exemplu, un autor, un editor ştiinţific) pot fi reduse la iniţiale, cu condiţia ca aceasta să nu producă confuzie cu privire la identitatea persoanei.

Denumirile de state, provincii, regiuni etc. adăugate la numele de locuri în cadrul datelor de publicare (a se vedea 7.6.2) sau la denumirile de colectivităţi (a se vedea 7.1.3) pot fi abreviate potrivit practicii uzuale. Denumirile de state, provincii, regiuni trebuie abreviate conform codurilor alfa-2 sau alfa-3 din ISO 3166.

Titlurile publicaţiilor seriale pot fi abreviate conform ISO 4, cu condiţia ca aceasta să nu producă ambiguitate.

Celelalte cuvinte şi termeni tipici utilizaţi în referinţele bibliografice pot fi abreviaţi conform ISO 832.

În cazul documentelor de brevet, denumirea regiunii sau a administraţiei care emite brevetul poate fi abreviată conform codului ST.3[1] al OMPI.

Cu excepţia abrevierilor uzuale, semnificaţia tuturor abrevierilor utilizate în referinţe sau în sursele din care acestea sunt extrase trebuie să figureze într-o notă sau într-un tabel.

6.3 Folosirea majusculelor

Majusculele trebuie folosite în conformitate cu normele limbii sau ale scrierii în care este dată informaţia.

6.4 Punctuaţie

Un sistem coerent de punctuaţie trebuie folosit pentru toate referinţele care apar în publicaţie.

Fiecare element al referinţei bibliografice trebuie clar separat de elementul următor printr-un semn de punctuaţie (punct, liniuţă etc.).

O punctuaţie coerentă este, de asemenea, folosită pentru separarea subelementelor în cadrul unui element.

---

[1] World Intellectual Property Organization. *Patent information and documentation handbook* [Manual de informare şi documentare privind brevetele]. Geneva: WIPO, 1981-83.

NOTĂ - Pentru a accentua importanţa coerenţei, în exemplele din prezentul Standard Internaţional a fost folosită o schemă unică de punctuaţie şi de diferenţiere tipografică. Această schemă este destinată a servi numai ca exemplu şi nu face parte din prezentul Standard Internaţional.[N1)]

6.5 Caractere tipografice

Pentru a accentua diferenţa dintre elementele referinţelor sau pentru a evidenţia elementele care determină ordonarea acestora pot fi folosite caractere tipografice diferite sau sublinieri.

6.6 Adăugiri şi corecţii

Pot fi adăugate elemente în cadrul referinţei bibliografice pentru corectarea erorilor evidente din sursa de informare, pentru traducerea sau transliterarea unei informaţii, pentru identificarea unei persoane sau colectivităţi prin completarea iniţialelor sau acronimelor, pentru realizarea distincţiei între denumiri omonime de locuri prin adăugarea unui calificativ etc.

Toate aceste elemente adăugate, cu excepţia celor date în note, trebuie incluse între paranteze drepte sau rotunde, de regulă după elementul modificat.

Exemple:
a) CRANE, R[onald] S.
b) EPPMA (Expanded Polystyrene Product Manufacturers Association).
c) 1966 [i.e. 1969].
d) Trinity College (Cambridge).
e) Trinity College (Dublin).

7 SPECIFICAREA ELEMENTELOR

7.1 Responsabilitate principală

7.1.1 Persoane şi colectivităţi

În cazul lucrărilor cu text preponderent, responsabilitatea principală aparţine de regulă autorului (3.1). Pentru alte lucrări, responsabilitatea poate aparţine artiştilor, compozitorilor etc. În cazul documentelor de brevet responsabilitatea aparţine depunătorului sau proprietarului. Colectivităţile pot fi considerate ca având responsabilitate principală atunci când lucrarea reflectă gândirea sau activitatea colectivă a acestora (de exemplu, rapoartele comitetelor, lucrările congreselor etc.) sau când lucrarea are în esenţă un caracter administrativ (manuale de politică administrativă, repertorii, cataloage etc.).

Numele editorilor ştiinţifici de documente care sunt constituite din mai multe lucrări provenind din surse diferite sau din contribuţii realizate de diverşi autori pot fi considerate ca responsabilitate principală, dacă numele editorului este scos în evidenţă pe sursa de informare. În acest caz, abrevierea „ed.", sau echivalentul ei, trebuie adăugată după nume, de regulă între paranteze rotunde.

Totuşi, pentru publicaţiile seriale primul element de referinţă este întotdeauna titlul; un nume asociat serialului poate fi inclus în elementul de referinţă, dar după titlu.

7.1.2 Prezentarea numelor

Numele incluse în elementul „responsabilitate principală" trebuie înregistrate aşa cum apar în sursa de informare, dar inversate dacă este necesar, astfel încât partea din nume prezentată prima să fie cea care dă intrarea în catalogul de bibliotecă, bibliografie, repertorii etc. Prenumele sau alte elemente secundare se notează după nume.

NOTĂ NAŢIONALĂ N1). Se recomandă utilizarea pe plan naţional a punctuaţiei din anexa NC

Exemple:

a) HALDANE, JBS.
b) MEYER-UHLENRIED, Karl-Heinrich
c) DE LA MARE, Walter

7.1.3 Colectivităţi

Numele unei colectivităţi care apare în primul element (a se vedea 7.1.1) trebuie prezentat aşa cum apare în sursa de informare. Dacă numele colectivităţii responsabile de lucrare implică o subordonare faţă de o colectivitate superioară, numele acelei colectivităţi trebuie înregistrat împreună cu nivelurile intermediare necesare identificării colectivităţii responsabile. O colectivitate subordonată poate totuşi să apară sub propriul său nume dacă are funcţii specifice, iar numele are o semnificaţie de sine stătătoare, independent de cel al colectivităţii tutelare. În cazul ministerelor trebuie indicată denumirea ţării.

Exemple:

a) Academia scientiarum fennica
b) UNESCO
c) Imperial Chemical Industries. Paint Division
d) France. Ministère des transports.

Numele localităţii în care se găseşte colectivitatea, resortul administrativ în cadrul căruia aceasta activează, instituţia căreia îi este asociată etc. trebuie adăugate între paranteze rotunde după numele colectivităţii, atunci când există posibilitatea unei confuzii.

Exemple:

a) Koninklijke bibliotheek (s'Gravenhage)
b) Koninklijke bibliotheek (Brussels)
c) National Research Council (Canada)
d) National Research Council (US)
e) Newman Club (Brooklyn College)
f) Newman Club (University of Maryland)

7.1.4 Două sau trei nume

Atunci când apar mai multe nume, numele scos în evidenţă trebuie menţionat primul. Dacă numele nu sunt evidenţiate în nici un fel, numele care apare primul va fi indicat primul. Atunci când doi sau trei autori persoane fizice sau colectivităţi îşi împart responsabilitatea principală a lucrării, se menţionează cele două sau trei nume.

Exemplu:

ADLER, JH., SCHLESINGER, ER., and WESTERBORG, E. van

7.1.5 Mai mult de trei nume

Dacă sunt mai mult de trei nume, este suficient să se înregistreze primul, primele două sau primele trei. Celelalte nume pot fi omise. Atunci când se omit mai multe nume, omisiunea se evidenţiază prin adăugarea abrevierii „et al." (et alii), sau un echivalent al acesteia, după ultimul nume înregistrat.

Exemplu:

HARKINS, William A., *et al.*

7.1.6 Responsabilitate principală necunoscută

Dacă numele autorului sau al colectivităţii responsabile a unei opere nu apare pe document şi nu poate fi determinat cu certitudine, pornind de la alte surse, acest element de responsabilitate principală se omite, şi titlul

va apărea ca prim element în referinţă. Termenul „anonim" nu trebuie folosit ca înlocuitor al numelui autorului necunoscut.

7.2 Titlu

7.2.1 Prezentare

Titlul se înregistrează aşa cum apare în sursa de informare, folosind, dacă este necesar, regulile de transliterare, abreviere, utilizarea majusculelor etc. indicate în capitolul 6.

Exemple:

a) Fungi pathogenic to man (titlu de monografie)
b) Estudios Franciscanos (titlu de publicaţie serială)
c) J. Am. Ceram. Soc. (titlu de publicaţie serială)

7.2.2 Traducere

O traducere a titlului poate fi adăugată între paranteze drepte în continuarea titlului aşa cum apare acesta în sursa de informare.

Exemplu:

Zarys dziejow bibliografii w Polsce [Schiţă de istorie a bibliografiei în Polonia].

7.2.3 Mai multe titluri

Dacă mai multe titluri apar în sursa de informare sau dacă titlul apare în mai multe limbi se reproduce titlul sau limba care este evidenţiată. Dacă titlurile au aceeaşi importanţă, se reproduce cel care apare primul.

7.2.4 Subtitlu

Un subtitlu sau o altă informaţie referitoare la titlu poate fi transcrisă dacă se consideră necesar pentru înţelegere sau identificare.

Exemple:

a) Shetland sanctuary: birds on the Isle of Noss
b) Criticism: the major texts

7.2.5 Prescurtare

Un titlu sau un subtitlu lung poate fi prescurtat, cu condiţia să nu se piardă din informaţia esenţială. Niciodată omisiunea nu trebuie făcută la începutul titlului. Toate omisiunile se marchează prin puncte de suspensie „...".

7.2.6 Titlu-cheie

În referinţele privind publicaţiile seriale titlul-cheie aşa cum apare în sursa de informare poate fi înlocuit cu titlul.

Exemple:

a) Scientia (Milano)
b) Contact (Toronto Nutrition Committee)

7.3 Responsabilitate secundară (facultativ)

7.3.1 Persoane sau colectivităţi care îndeplinesc responsabilităţi secundare

Persoanele sau colectivităţile care îndeplinesc responsabilităţi secundare (editori ştiinţifici, traducători

ilustratori, inventatori ce şi-au cedat drepturile asupra brevetului, organisme tutelare etc.) sunt de regulă excluse din elementul de responsabilitate principală. Numele şi funcţiile lor pot fi totuşi indicate în menţiunea de responsabilitate secundară care urmează după titlu.

Exemplu:

DRYDEN, John. *The works of John Dryden.* Edited by H.T. Swedenberg.

7.3.2 Prezentare

Toate numele care apar în menţiunea de responsabilitate secundară trebuie reproduse în ordinea în care apar în sursa de informare.

7.4 Ediţie

7.4.1 Prezentare

Cu excepţia primei ediţii, trebuie indicat numărul sau precizările referitoare la ediţie, în ordinea în care apar în sursa de informare.

Exemple:

a) Édition augmentée
b) Édition canadienne

7.4.2 Abrevieri şi termeni numerici

Termenii care desemnează secvenţe numerice („a doua", „a treia" etc.) se notează cu cifre arabe. Prima ediţie se menţionează doar dacă apare în sursa de informare. Termenii care indică ediţia şi secvenţa numerică trebuie prescurtaţi conform ISO 832.

Exemple:

a) 3e éd.
b) New enl. ed.
c) 2., durchges. Aufl.
d) 5e éd. rev. par l'auteur.

7.5 Desemnarea fasciculelor de publicaţii seriale

7.5.1 Prezentare

Pentru publicaţiile seriale (3.12) desemnarea fasciculei trebuie să fie cât mai completă posibil.

Exemple:

a) Fall 1982, vol. 12, no. 1
b) 1985-04-16
c) March 1, 1949
d) July/Aug. 1985

7.5.2 Desemnarea numai a primului număr

Dacă publicaţia serială continuă sub acelaşi titlu, se indică numai numerotarea şi/sau desemnarea cronologică a primului număr, urmat de o liniuţă şi un spaţiu.

Exemplu:

Jan./March 1974- , vol.1, no. 1-

7.5.3 Desemnarea unei colecţii complete sau parţiale

Într-o referinţă privind o colecţie completă sau parţială a unei publicaţii seriale se indică desemnarea cronologică şi/sau numerotarea primei şi a ultimei fascicule.

Exemple:

a) 1950 1963, vol. 1-8
b) Jan. 1976 - April 1981, vol. 12, no. 1 - vol. 16, no. 4

7.6 Informaţii asupra publicării

Informaţiile referitoare la locul publicării şi la editor sunt facultative. Data publicării este obligatorie.

7.6.1 Prezentare

Datele referitoare la publicare se înregistrează în ordinea următoare: loc, editor, an.

Exemple:

a) London: George Allen and Unwin, 1981.
b) New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1979.

7.6.2 Loc de publicare (facultativ)

Numele oraşului în care a fost publicat documentul trebuie redat în limba originală, la nominativ, aşa cum apare în sursa de publicare. Denumirea statului, a provinciei, a regiunii etc. trebuie adăugată (într-o formă abreviată dacă este posibil), atunci când este necesar să se diferenţieze un oraş de altul cu acelaşi nume sau să se identifice un oraş care nu este cunoscut.

Exemple:

a) Cambridge (Mass.)
b) Menasha (Wis.)
c) Newport (Gwent)

7.6.3 Mai multe locuri de publicare

Dacă sursa de informare indică mai multe locuri de publicare se înregistrează locul care iese cel mai mult în evidenţă. Dacă numele de locuri au aceeaşi importanţă se înregistrează primul. Celelalte nume de locuri se pot înregistra în ordinea în care apar în sursa de informare.

Exemple:

a) London; New York; Toronto
b) Toronto; Buffalo

7.6.4 Loc de publicare necunoscut

Dacă în sursa de informare nu apare nici un loc de publicare, se înlocuieşte numele locului cu o expresie ca „loc de publicare necunoscut" sau cu o abreviere echivalentă.

7.6.5 Editor (facultativ)

Numele editorului poate fi redat fie aşa cum apare în sursa de informare, fie într-o formă prescurtată, cu condiţia evitării ambiguităţii. Prenumele sau iniţialele sunt necesare numai pentru evitarea ambiguităţii. Expresiile de tipul „şi compania", „şi fiii", „Inc." trebuie omise. Cuvântul "Presses" nu trebuie omis.

Exemple:

a) Knopf
b) Wiley (şi nu John Wiley and Sons)
c) John Brown
d) Presses de la Renaissance

7.6.6 Mai mulţi editori

Dacă sursa de informare indică mai multe nume de editori, se înregistrează numele care iese cel mai mult în evidenţă. Dacă tuturor li se acordă aceeaşi importanţă, se înregistrează primul. Numele celorlalţi editori se pot înregistra asociindu-l pe fiecare cu locul de publicare corespunzător.

Exemplu:

London: T. Nelson; Edinburgh: TC and EC. Jack

7.6.7 Editor necunoscut

Dacă în sursa de informare nu se indică nici un nume de editor, în locul numelui de editor se menţionează „editor necunoscut" sau o expresie echivalentă.

7.6.8 Data de publicare

În general, anul publicării se notează cu cifre arabe, aşa cum apare în sursa de informare.

Pentru documentele de brevete data completă se înregistrează aşa cum apare în sursa de informare sau conform ISO 2014.

7.6.9 Publicaţii a căror apariţie a durat mai mult de un an

Dacă o publicaţie în mai multe părţi acoperă mai mulţi ani, se indică data de început şi data de sfârşit.
Dacă publicaţia continuă să apară se înregistrează data de început a publicării urmată de o liniuţă şi un spaţiu.

Exemple:

a) 1973-1975
b) 1978-

7.6.10 An de publicare necunoscut

Dacă anul publicării nu poate fi stabilit din sursa de informare, el poate fi înlocuit cu data de copyright, de tipărire sau cu o dată prezumtivă.

Exemple:

a) impr. en 1953
b) ca. 1957

7.7 Caracterizare cantitativă (facultativ)

7.7.1 Monografii tipărite

Pentru monografiile tipărite, caracterizarea cantitativă constă fie în numărul de pagini, foi, coloane etc. fie, în cazul monografiilor în mai multe părţi, în numărul de volume.

Exemple:

a) ix, 206 p.
b) 3 vol.

7.7.2 Documente netipărite

În cazul documentelor netipărite se indică numărul unităţilor materiale, precizând eventual caracterizarea cantitativă în interiorul unei unităţi materiale.

Exemple:

a) 2 microfişe (240 cadre)
b) 3 discuri audio

7.8 Colecţie (facultativ)

Dacă o monografie sau o publicaţie în serie poartă numele unei entităţi mai largi din care ea constituie o parte adesea numerotată, numele entităţii mai largi, de exemplu colecţia, şi numerotarea pot fi reproduse aşa cum apar pe document.

Exemple:

a) Contribution de l'Institut botanique de l'Université de Montréal; n° 61
b) Current topics in neurology

7.9 Note (facultativ)

Informaţii suplimentare, de tipul celor ce urmează, pot fi date în note:
a) informaţii despre modul de achiziţionare a unui document dificil de localizat;

Exemplu:

Disponibil în cadrul NTIS: AD683428

b) Informaţii despre ediţia originală după care s-a făcut retipărirea, reproducerea sau facsimilul;

Exemplu:

Retipărirea ediţiei originale publicate la Boston: Estes and Lauriat, 1902.

c) informaţii asupra accesibilităţii sau utilizării mai mult sau mai puţin limitate a unui document;

Exemplu:

De utilizare exclusiv guvernamentală

d) informaţie asupra statutului de prepublicare a unui document;

Exemple:

1) În curs de apariţie
2) Patent application No 26032/71 filed 19 Apr. 1971. Complete specification published 24 Apr. 1974.

e) sisteme de clasificare şi coduri;

Exemplu:

Dewey: 001.64'25
Int. Cl.^{3}: C 22 B 3/00

f) alte informaţii considerate suficient de importante.

Exemplu:

Ediţie limitată la 100 de exemplare

7.10 Număr standard

Numărul standard (ISBN, ISSN etc.) atribuit documentului trebuie reprodus sub forma prescrisă de standardul **internaţional** corespunzător (a se vedea ISO 2108, ISO 3297 etc.). Facultativ se foloseşte în cazul părţilor, al contribuţiilor din monografii şi al articolelor din periodice.

Exemplu:

ISBN 0-15-183242-0

7.11 Parte componentă (capitol, articol etc.)

7.11.1 Părţi din monografii (capitol, volum, anexă etc.) sau din publicaţii seriale

Într-o referinţă privind o parte individualizată a unei monografii care nu este o contribuţie separată, **numerotarea**, titlul şi alte detalii specifice acestei părţi sunt menţionate după elementele referitoare la întreaga lucrare.

Exemple:

a) ROSCOE, John. *The Baganda*. 2nd ed. London: Frank Cass, 1976. chap.8, Government, p. 232-270.
b) PARKER, TJ. and HASWELL, WA. *A text-book of zoology*. 6th ed. Vol. 2 [Chordata], revised by C. Forster-Cooper. London: Macmillan, 1940.
c) *Journal of Documentation*, 1983-1984, vols. 39-40.

7.11.2 Contribuţii în monografii sau în publicaţii seriale

Datele privind responsabilitatea principală, titlu etc. referitoare la contribuţia respectivă trebuie urmate de **referinţa** la documentul gazdă în ansamblul său şi trebuie în mod clar separate de aceasta prin procedee **tipografice**, punctuaţie sau un cuvânt ca de exemplu "In". Localizarea contribuţiei în documentul gazdă trebuie **dată** printr-o paginaţie corespunzătoare, indicată la sfârşitul referinţei.

Exemple:

a) PRICE, Derek de Solla. A general theory of bibliometric and other cumulative advantage processes. In GRIFFITH, Belver C. *Key papers in information science*. New York: Knowledge Industry Publications, 1980, p. 177-191.
b) DÜRER, Albrecht. A hare. Watercolour, 1502. In SCHILLING, E., *Albrecht Dürer drawings and watercolours*, London: Zwemmer, 1949, frontispiece.
c) LARSON, Julian R. and TANNEHILL, Robert S. Problems in accesing scientific and technical serials. *Special Libraries*, July/Aug. 1977, vol. 68, no. 7/8, p. 241-251.

7.12 Elementele referinţelor pentru documente de brevet

O referinţă la un document de brevet poate să înceapă cu numele depunătorului (cod 71)[1] sau, dacă acesta **lipseşte**, cu numele titularului titlului de protecţie (cod 73), urmat de titlul invenţiei (cod 54). Persoanele sau colectivităţile având alte funcţii pot fi înregistrate în menţiunea de responsabilitate secundară.

Referinţa trebuie să includă şi elemente de identificare a documentului, care cuprind:
a) denumirea ţării sau a organismului internaţional cu condiţia ca aceasta să fie clar precizată în tipul de document [a se vedea b)];

---

[1] Codurile desemnează numerele de pe documentele de brevet moderne identificând elementele de informare (derivate din codurile INID. Standard ST.9 al OMPI).

b) tipul de document (cod 12);
c) numărul documentului care ar trebui să fie format din codurile ISO cu două litere, pentru denumirile de țări (ISO 3166) sau din codul organizației internaționale (OMPI ST.3), numărul documentului (cod 11) și codul cu două litere al tipului de document (OMPI ST.16), dar cel puțin, se va utiliza numărul documentului (cod 11) și
d) data de publicare (cod 41-47) conform ISO 2014.

Exemplu.

Société minière et métallurgique de Peñarroya. Procédé pour la dissolution sélective du plomb. Beutier, D. (inventeur). Int. Cl[3]: C22B 3/00; C22B 19/02. Date de dépôt 1983-08-24. Demande de brevet européen. EP00102299A1. 1984-03-07.

8 PREZENTAREA LISTELOR DE REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

8.1 Ordonare

În listele de referințe bibliografice, referințele sunt, de regulă, prezentate în ordinea alfabetică a primului element sau într-o succesiune numerică, corespunzătoare ordonării citărilor în text.

8.2 Mai multe documente ale aceluiași autor

Atunci când lista referințelor bibliografice ordonate alfabetic conține mai multe documente începând cu același element se poate înlocui primul element din cea de-a doua referință și din următoarele printr-o liniuță.

Exemplu:

Graham, Sheila. *College of one.* New York: Viking, 1967.
-.*The real F. Scott Fitzgerald thirty-five years later.* New York: Grosset and Dunlap, 1976.

8.3 Toate documentele ale aceluiași autor

Atunci când toate documentele dintr-o listă bibliografică sau dintr-o parte distinctă a listei au același element de intrare acesta poate fi omis la începutul fiecărei referințe cu condiția să figureze clar la începutul listei (sau a părții distincte din listă).

Exemplu:

Lucrările publicate de WH. Auden

Poems. London: Privately printed by Stephen Spender, 1928.
Poems. London: Faber and Faber, 1930.
The Orators: an English study. London: Faber and Faber, 1932.

8.4 Locul mențiunii de responsabilitate principală

Atunci când prezentarea listei de referințe bibliografice nu impune cu necesitate mențiunea de responsabilitate principală pentru o așezare în ordine alfabetică, respectiv în listele ordonate sistematic, mențiunea de responsabilitate principală poate fi trecută după titlu.

9 CITĂRI

9.1 Relații între referințe și citările bibliografice

O citare este o formă scurtă a referinței inserată în text între paranteze rotunde sau adăugată textului, ca notă de subsol, la sfârșitul capitolului sau al întregului text. Citarea permite identificarea publicației din care s-a extras citatul sau ideea comentată etc. și indicarea localizării în cadrul publicației sursă.

Dacă nu există o listă de referinţe bibliografice la sfârşitul textului, sau dacă lista nu cuprinde toate referinţele citate în text, este necesar ca prima citare a fiecărei referinţe care nu figurează în listă să conţină elemente considerate obligatorii în referinţa de bază definită în cap. 4.

Când este utilizată în legătură cu o listă de referinţe bibliografice, citarea trebuie să conţină suficiente elemente care să asigure corespondenţa exactă între citare şi referinţa bibliografică a documentului identificat. Această corespondenţă trebuie asigurată prin una din cele trei metode descrise mai jos.

9.2 Metodele citărilor numerice

Numerele, prezentate sub formă de indici sau între paranteze, inserate în text, trimit la documente în ordinea în care ele sunt citate pentru prima dată. Citările următoare primesc acelaşi număr ca şi prima citare. Dacă sunt citate numai anumite părţi ale unui document, după numărul respectiv poate fi dată şi paginaţia.
Referinţele sunt prezentate în ordinea lor numerică într-o listă numerotată.

Exemplu:

Text şi citări:

The notion of an invisible college has been explored in the sciences (24). Its absence among historians is noted by Stieg (13 p.556). It may be, as Burchard (8) points out...

Referinţe:

.....
8. BURCHARD, JE. How humanists use a library. In *Intrex: report of a planning conference on information transfer experiments,* Sept. 3, 1965. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 1965, p. 219.
.....
13. STIEG, MF. The information needs of historians. *College and Research Libraries,* Nov. 1981, vol. 42, no. 6, p. 549-560.
.....
24. CRANE, D. *Invisible colleges.* Chicago: Univ. of Chicago Press, 1972.

9.3 Citări în note

Numerele prezentate între paranteze sau sub formă de exponenţi, urmând citărilor în text, trimit la notele numerotate în ordinea apariţiei lor în text. Aceste note pot conţine citări. Un număr de notă este utilizat pentru fiecare citare sau fiecare grup de citări; în nota respectivă pot fi citate mai multe documente.

Dacă un document este citat de mai multe ori, citările ulterioare primesc numere distincte. O notă care trimite la un document citat într-o notă anterioară trebuie fie să repete întreaga citare, fie să conţină numărul notei anterioare, cu specificarea paginilor citate.

9.3.1 Prima citare

Dacă citările sunt prezentate ca note, prima citare a unui document (şi de preferinţă prima citare din fiecare capitol) trebuie să conţină elementele necesare pentru a asigura corespondenţa exactă între citare şi intrarea respectivă în lista de referinţe bibliografice.

Prima citare trebuie să conţină ca date minimale numele autorului (autorilor) şi titlul complet (fără subtitluri sau alte informaţii referitoare la titlu) aşa cum apar în referinţa bibliografică urmate, dacă este necesar, de numărul (numerele) paginilor citate. Nu este nevoie ca numele autorilor semnalaţi în citare să fie redate în formă inversată.

Dacă elementele privind autorul sau autorii şi titlul nu sunt suficiente pentru diferenţierea intrărilor în lista referinţelor bibliografice, citarea trebuie să conţină elemente suplimentare (ediţia, anul de publicare etc.) necesare pentru asigurarea corespondenţei exacte cu referinţa.

Exemplu:
Text:

The notion of an invisible college has been explored in the sciences.[32] Its absence among historians is noted by Stieg.[33] It may be, as Burchard[34] points out...

Citări:

32. CRANE, D., *Invisible colleges.*

33. STIEG, MF., The information needs of historians, p.556.

34. BURCHARD, JE., How humanists use a library, p.219.

Referinţe:
.....
BURCHARD, JE. How humanists use a library. In *Intrex: report of a planning conference on information transfer experiments,* Sept. 3, 1965. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 1965, p.219.
.....
CRANE, D. *Invisible colleges.* Chicago: Univ. of Chicago Press, 1972.
.....
STIEG, MF. The information needs of historians. *College and Research Libraries,* Nov. 1981, vol. 42, no. 6, p. 549-560.

Când aceeaşi referinţă este citată de mai multe ori, se poate folosi o abreviere pentru desemnarea ei; această abreviere trebuie în mod clar explicitată în prima citare sau într-un tabel de abrevieri.

Exemplu:
Prima citare:

NATHANIEL, B. Shurtleff, ed., *Records of the governor and company of the Massachusetts Bay in New England* (1628-86), Boston, publisher unknown, 1853-54, 5 vols., vol. 1, p. 126 (citată mai departe ca Mass. Records).

9.3.2 A doua citare şi următoarele

A doua citare a unui document şi următoarele pot fi reduse la numele de familie al (ale) autorului (autorilor) şi la un titlu prescurtat, urmate de numărul paginilor citate, sau la o formă abreviată prezentată în prima citare sau într-un tabel de abrevieri.

Exemple:

a) SUTTON, *The analysis of free verse form,* p. 246
b) Mass. Records, p. 128.

Dacă citările sunt numerotate în ordinea apariţiei lor în text, a doua citare şi următoarele pot fi reduse la numele de familie al (ale) autorului (autorilor) şi la numărul (numerele) referinţei corespunzătoare primei citări urmate de numărul paginilor citate.

Exemplu:
Text:

The notion of an invisible college has been explored in the sciences.[32] Its absence among historians is noted by Stieg.[33] It may be, as Burchard[34] points out... Stieg[35] has further noted...

Citări:

32. CRANE, D. *Invisible colleges.* Chicago: Univ. of Chicago Press, 1972.

33. STIEG, MF. The information needs of historians. *College and Research Libraries,* Nov. 1981, vol. 42, no. 6, p. 549-560.

34. BURCHARD, JE. How humanists use a library. In *Intrex: report of a planning conference on information transfer experiments,* Sept. 3, 1965. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 1965.

35. STIEG, ref 33, p. 556.

9.4 Metoda primului element şi a datei

Primul element şi anul de publicare a documentului citat sunt date în text. Dacă primul element este dat direct în text, anul urmează între paranteze rotunde, dacă nu, atât primul element cât şi anul se dau între paranteze rotunde. Dacă este necesar, numărul de pagini este dat după anul publicării între paranteze rotunde. Dacă două sau mai multe documente au primul element identic şi acelaşi an de publicare, diferenţierea dintre ele se face adăugându-se după an, între paranteze, litere mici (a,b,c etc.).

Referinţele documentelor sunt prezentate într-o listă bibliografică ordonată alfabetic după primul element, cu anul publicării şi litera mică eventual după primul element, în loc să fie plasate mai departe în referinţă.

Exemplu:
Text şi citări:

The notion of an invisible college has been explored in the sciences (Crane, 1972). Its absence among historians is noted by Stieg (1981, p.556). It may be, as Burchard (1965, p.219) points out...

Referinţe:

....

BURCHARD, JE. 1965. How humanists use a library. In *Intrex: report of a planning conference on information transfer experiments,* Sept. 3, 1965. Cambridge, Mass.: M.I.T. Press, 1965.

....

CRANE, D. 1972. *Invisible colleges.* Chicago: Univ. of Chicago Press.

....

STIEG, MF. 1981. The information needs of historians. *College and Research Libraries,* Nov. 1981, vol. 42, no. 6, p. 549-560.

Pentru documentele având mai mult de doi autori, citările pot fi abreviate, dându-se doar numele primului autor urmat de "et al." cu conditia ca forma abreviată să permită corespondenţa exactă între citare şi lista referinţelor bibliografice.

Dacă lista referinţelor bibliografice cuprinde mai multe documente ale aceluiaşi autor, apărute în acelaşi an, se adaugă o literă (a, b, c...etc.) anului de publicare atât în citare cât şi în lista de referinţe bibliografice pentru a asigura corespondenţa exactă între citare şi referinţă.

Exemplu:

(Pasteur 1848a).

Sfârşitul versiunii române

ANEXA NAŢIONALĂ NA

ECHIVALENŢA DINTRE STANDARDELE ISO LA CARE SE FACE REFERIRE ŞI STANDARDELE ROMÂNE

Pentru Standardele Internaţionale la care se face referire există următoarele standarde corespunzătoare:

ISO 4: 1984	EQV	STAS 6074-81
Documentare - Reguli pentru prescurtarea cuvintelor în titluri şi a titlurilor de publicaţii		Informare şi documentare. Prescurtarea titlurilor publicaţiilor în serie
ISO 9: 1986	EQV	STAS 5309/1-89
Documentare - Transliterarea caracterelor chirilice în caractere slave		Conversia scrierilor nelatine. Transliteraţia caracterelor chirilice slave în caractere latine
ISO 233: 1984	EQV	STAS 5309/3-87
Documentare - Transliterarea caracterelor arabe în caractere latine		Conversia scrierilor nelatine. Transliteraţia caracterelor arabe în caractere latine
ISO 259-2: 1994[1)]	NEQ	STAS 5309/4-87
Informare şi documentare - Transliterarea caracterelor ebraice în caractere latine - Partea 2: Transliterare simplificată		Conversia scrierilor nelatine. Transliteraţia caracterelor ebraice în caractere latine
ISO 832:1994	NEQ	STAS 8256-82
Informare şi documentare - Descrieri şi referinţe bibliografice - Reguli pentru abrevierea termenilor bibliografici		Informare şi documentare. Prescurtarea cuvintelor şi a expresiilor tipice româneşti şi străine din referinţele bibliografice
ISO 843/R: 1968	EQV	STAS 5309/2-78
Sistemul internaţional pentru transliterarea caracterelor greceşti în caractere latine		Transliteraţia în alfabetul latin. Transliteraţia caracterelor greceşti
ISO 8601: 1988[2)]	NEQ	STAS 3331/2-86
Elemente de date şi formate de schimb - Schimb de informaţii - Reprezentarea datei şi orei		Intervale şi scări de timp. Numerotare şi scriere
ISO 2108: 1992	IDT	SR ISO 2108: 1994
Informare şi documentare. Sistemul internaţional pentru numerotarea cărţilor (ISBN)		Informare şi documentare. Sistemul internaţional pentru numerotarea cărţilor (ISBN)

---

1) Acest standard a înlocuit ISO 259: 1984 la care se face referire
2) Acest standard a înlocuit ISO 2014: 1986 la care se face referire

ISO 3166: 1993	NEQ	STAS 12208-90
Coduri pentru reprezentarea denumirilor de ţări		Coduri pentru reprezentarea denumirilor de ţări
ISO 3297: 1986	EQV	STAS 10792-89
Documentare - Numerotarea internaţională standardizată a publicaţiilor seriale (ISSN)		Numerotarea internaţională standardizată a publicaţiilor seriale (ISSN)
ISO 5123: 1984	EQV	STAS 12538-87
Documentare - Antetul microfişelor de monografii şi publicaţii seriale		Informare şi documentare. Antetul microfişelor de monografii şi publicaţii seriale
ISO 5127-1: 1983[3)]	NEQ	STAS 8301-81
Documentare şi informare - Vocabular - Partea 1: Noţiuni fundamentale		Informare şi documentare. Terminologie
ISO 7098: 1991	NEQ	STAS 5309/5-87
Informare şi documentare - Romanizarea chinezei		Conversia scrierilor nelatine. Transcrierea caracterelor chineze

Standardele ISO 259-2, ISO 832, ISO 8601, ISO 3166, ISO 5127-1 şi ISO 7098 se utilizează împreună cu prezentul standard.

[3)] Deşi în prezentul standard nu se menţionează, ISO 5127 este un standard pe părţi; numai pentru prima parte a acestuia există standard român.

ANEXA NAȚIONALĂ NB

INDEX ALFABETIC AL TERMENILOR ÎN LIMBA ROMÂNĂ ȘI TERMENII ECHIVALENȚI ÎN LIMBILE ENGLEZĂ ȘI FRANCEZĂ

Nr. crt.	Termen	Pct.	Engleză	Franceză
1	Antetul microfișelor	3.8	Microfiche header	En-tête de microfiche
2	Autor	3.1	Author	Auteur
3	Capitol	3.2	Chapter	Chapitre
4	Contribuție	3.3	Contribution	Contribution
5	Document de brevet	3.5	Patent document	Document de brevet
6	Document gazdă	3.4	Host document	Document hôte
7	Editor	3.6	Publisher	Éditeur
8	Ediție	3.7	Edition	Édition
9	Monografie	3.9	Monograph	Monographie
10	Publicație	3.10	Publication	Publication
11	Publicație serială	3.11	Serial	Publication en série
12	Subtitlu	3.12	Subtitle	Sous-titre
13	Titlu	3.13	Title	Titre
14	Titlu-cheie	3.14	Key-title	Titre-clé

PUNCTUAŢIA RECOMANDATĂ PE PLAN NAŢIONAL

Element	Punctuaţia recomandată [1]		Exemplu
	înaintea elementului	după element	
An publicare	,_		,1994
Autor persoană - al doilea, al treilea nume de autor - prenume - prenume redus la iniţială	;_ ,_		PARKER, T.J.; HASWELL, W.A.
Autor colectiv - calificativ (localitate etc.) - unitate ierarhic inferioară	_(._	)_	Koninklije bibliotheek (s'Gravenhage) Imperial Chemical Industries. Paint Division
Caracterizare cantitativă - monografii - părţi, contribuţii, articole din seriale	._ ,_		270 p. , p.230-254. p.230-254, 290-292.
Colecţia - număr în cadrul colecţiei	_(;_	).	(Current topics in neurology; 13).
Data publicării brevetului	._		. 1994-04-23
Depunător (a se vedea Responsabilitatea principală)			
Desemnarea fasciculei (serial)	,_		, Vol. 1, nr.2
Desemnarea părţii (monografie)	._		. Vol. 2
Editură	_:_		: Macmillan
Ediţie	._		. Ed. a 3-a
Loc editare - primul loc - al doilea, al treilea loc	._ ;_		. London; New York
Note	._		. Traducere din limba polonă
Numărul documentului (brevet)	,_		, EP00102299A1
Paginaţie (a se vedea Caracterizare cantitativă)			

[1] Semnul _ indică un spaţiu tipografic

Element	Punctuaţia recomandată		Exemplu
	înaintea elementului	după element	
Publicare (a se vedea Loc editare, editură)			
Responsabilitate principală - prim element al referinţei vezi: Autor persoană, Autor colectiv - precedată de titlu (vezi Responsabilitate secundară)			
Responsabilitate secundară - prima - a doua etc. (funcţii diferite)	._ ;_		. Translated by A.N. Dellis; edited by S.M. Hamberger
Subtitlul	_:_		: birds on the Isle of Noss
Tip document (brevet)	._		. Patentschrift
Titlul - precedat de responsabilitate			
Titlu tradus	_[	]_	[Schiţă de istorie a bibliografiei în Polonia]
Ţara	._		. Schweiz

Exemple cu punctuaţia recomandată pe plan naţional

LOMINAZDE, D.G. *Cyclotron waves in plasma.* Translated by A.N. Dellis; edited by S.M. Hamberger. 1st ed. Oxford: Pergamon Press, 1981. 206p. (International series in natural philosophy). Traduction de: Ciklotronnye volny v plazme. ISBN 0-08-021680-3.

Communications equipment manufacturers. Manufacturing and Primary Industries Division, Statistics Canada. Preliminary ed. 1970- . Ottawa: Statistics Canada, 1971- . (Annual census of manufacturers). Texte en anglais et en francais. ISSN 0700-0758.

PARKER, T.J.; HASSWELL, W.D. *A text-book of zoology.* 5th ed. Vol.1. Revised by W.D. Lang. London: Macmillan, 1930. Section 12. Phylum Mollusca, p. 663-782.

ELIADE, Mircea. *Integrala prozei fantastice.* Ed. de Eugen Simion. Vol.2. Iaşi: Editura Moldova, 1994. Ivan: [nuvelă], p. 227-263.

WRIGLEY, E.A. Parish registers and the historian. In: STEEL, D.J. *National index of parish registers.* London: Society of Genealogists, 1968, vol.1, p. 155-167.

Încercări experimentale ale comenzii adaptive a avansului la maşini orizontale de frezat. De ing. Grozav Ion [et al]. In: *Lucrări ale Conferinţei naţionale de maşini unelte: ediţia a IX-a. Secţia: Maşini-unelte.* Bucureşti: Editura Tehnică: Sc. ICTCM, 1994, p. 286-291.

WEAVER, William. The collectors: command performances. Photography by Robert Emmett Bright. In: *Architectural Digest,* Dec. 1985, vol. 42, nr. 12, p. 126-133.

BUCUR, Marin. Metamorfozele luminii în poezia lui Lucian Blaga. In: *Revista de istorie şi teorie literară,* 28, ian.-mar. 1979, nr.1, p.69-75.